

Maandag 12 maart

‘Een vrouw die in de stad bekend stond als zondares... ging naar het huis met een albasten flesje met geurige olie’ (Luc. 7:37)(NBV).

Breek je albasten flesje (1).

‘Een vrouw die in de stad bekend stond als zondares... ging naar het huis met een albasten flesje met geurige olie. Ze ging achter Jezus staan, aan het voeteneind van het aanligbed; ze huilde... en wreef ze [zijn voeten] in met de olie’ (v. 37-38). Deze geurige olie werd gemaakt van het nardus kruid, een kruid afkomstig uit de Himalaya. Het was wel een halve liter! En het flesje zelf, gemaakt van doorschijnend edelgesteente, was waarschijnlijk een familiestuk. Misschien was het zelfs haar bruidsschat. Kortom, het was haar kostbaarste bezit. Hoe ironisch, maar ook hoe toepasselijk dat het reukwerk dat in haar beroep als prostituee werd gebruikt, het teken zou worden van haar geloofsbelijdenis toen ze het tot de laatste druppel uitgoot over de voeten van Jezus. Dat flesje breken was haar manier om met het verleden te breken. Nooit meer de stank van de zonde maskeren met de zoete lucht van geurige olie. Geen geheimen meer. Geen schaamte meer. Ze liep uit de donkere schaduw van de zonde naar het licht van de wereld. Er komt een moment dat je schoon schip moet maken voor God. Een moment waarop je je geheimen, worstelingen en zonden moet onthullen. Een moment waarop je volledig op de genade van God moet vertrouwen. Waarom doen we alsof onze zonde ons diskwalificeert van de genade van God? Het is juist het enige dat ons kwalificeert! Al het andere is een zelfingenomen poging om Gods genade te verdienen. Je kunt Gods genade niet voor 99 procent vertrouwen. Het is alles of niets. Wanneer we proberen onszelf te redden, verspelen we de redding die alleen door Jezus Christus komt, door genade dankzij het geloof (zie Efez. 2:8-9).

Dinsdag 13 maart

‘Die olie had immers voor meer dan driehonderd denarie verkocht kunnen worden...’ (Marc. 14:5)(NBV).

Breek je albasten flesje (2).

Het is mogelijk dat het albasten flesje met geurige olie elke cent vertegenwoordigde van het spaarpotje van deze vrouw. De waarde blijkt uit het feit dat twee evangelieschrijvers het opmerkelijk genoeg vinden om ons er een schriftelijke schatting van te geven: driehonderd denarie - wat gelijk staat aan een heel jaarsalaris. Maar laten we nu even tot de kern van de zaak komen. Voor de meesten van ons staat het albasten flesje met geurige olie voor geld. Het is ons reservepotje. Ons appeltje voor de dorst. Ons pensioenfonds. En de vraag is: ben jij bereid om alles weg te geven? We suggereren niet dat je je rekeningen niet moet betalen, niet moet plannen voor je toekomst of niet voor je gezin moet zorgen. Maar als God je ertoe aanzette om alles weg te geven, zou je dan bereid zijn om je albasten flesje te breken en alles aan de voeten van Jezus uit te gieten? Tijdens zijn leven heeft John Wesley zo’n dertig duizend pond weggegeven. Wat tegenwoordig zou neerkomen op meer dan 1 miljoen pond. In 1731 sloot Wesley een verbond met God om zijn inkomen te beperken tot achtentwintig pond per jaar. Maar het eerste jaar verdiende hij slechts dertig pond, dus gaf hij maar twee pond aan God. Het volgende jaar verdubbelde zijn inkomen, en omdat hij van achtentwintig pond kon blijven leven, gaf hij tweeëndertig pond weg. Hij had nooit meer dan honderd pond in zijn bezit omdat hij bang was om aardse schatten op te slaan. Hij geloofde dat Gods zegening zou moeten resulteren in het verhogen van onze ‘geef-standaard’ en niet van onze levensstandaard. Zelfs toen zijn inkomen steeg tot duizenden ponden, leefde hij eenvoudig en gaf al het overtollige geld weg. Hij stierf met een paar munten op zak, maar bezat een voorraadkamer aan schatten in de hemel. Ter overdenking!

Woensdag 14 maart

'Ze heeft iets goeds voor mij gedaan' (Marc. 14:6)(NBV).

Breek je albasten flesje (3).

De meesten van ons zijn goede acteurs, maar een reactie veinzen is best moeilijk. En toen de vrouw het albasten flesje brak, vertelde de reactie van de discipelen: waarom deze verspilling? Ze dachten dat ze haar parfum in de afvoer goot door Jezus' voeten ermee in te wrijven. Ze noemden het een verspilling, maar hij noemde het 'iets goeds'. Vervolgens zei hij verder: 'Waar ook maar ter wereld het goede nieuws verkondigd wordt, zal ter herinnering aan haar verteld worden wat zij heeft gedaan' (v. 9). Kun je je voorstellen wat deze ene verklaring voor haar zelfbeeld deed? Het was waarschijnlijk jaren geleden dat ze een vriendelijk woord of een compliment had gehoord. Die woorden zou je ook kunnen samenvatten als: jij gelooft misschien niet in jezelf, maar ik wel. Niemand kan potentieel in mensen zien zoals Jezus dat doet. Dat komt omdat hij degene is die het ons in de eerste plaats gegeven heeft. En daarom zal God je nooit opgeven. Dat ligt niet in zijn aard (zie Fil. 1:6). Zijn 'geluk en genade volgen [jou] alle dagen van [jouw] leven' (Ps. 23:6). Het enige wat je hoeft te doen is je omkeren. Deze vrouw was wanhopig genoeg om het feestje te verstoren, en Jezus reageert op wanhopige mensen. Hoe wanhopig ben jij? Wanhopig genoeg om een stap te doen, een verandering in gang te zetten, een offer te brengen? Wanhopig genoeg om de hele nacht door te bidden? De Bijbel door te lezen? Het conflict op te lossen? Te pleiten met een vriend die een hopeloos geval is? Je spaargeld te schenken aan een koninkrijkszaak? Het pad van de minste weerstand zal je niet brengen waar je moet zijn. Maar als je je uiterste best doet voor God, zal God zijn uiterste best doen voor jou.

Donderdag 15 maart

'... vraag God wat u nodig hebt...' (Fil. 4:6)(NBV).

De remedie voor bezorgdheid.

'... vraag God wat u nodig hebt en dank hem in al uw gebeden. Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren' (v. 6-7). Wanneer je méér bidt, maak je je minder zorgen. Dat betekent dat je een keuze hebt: óf je bidt ergens voor óf je maakt je er zorgen over. In het gebed geef je het probleem aan God, daarom ervaar je meer gemoedsrust. Betekent dit dat je je helemaal geen zorgen maakt over het probleem? Nee. Het betekent wel dat je je er minder zorgen om maakt. Terwijl het je doel is om het helemaal aan God te geven en je er helemaal geen zorgen om te maken, zul je dit alleen stapsgewijs bereiken. God vraagt je niet om in een staat van ontkenning te leven. 'Maak je geen zorgen - wees blij!' Nee, dan vat je de ernst van de zorgen te lichtvaardig op. God verwacht niet dat je plotseling ophoudt met zorgen maken. In plaats daarvan biedt hij een alternatief voor de zinloze en vermoeiende gewoonte van bezorgdheid: 'bid onophoudelijk' (1 Tess. 5:17). Betekent dit dat een gebed van tweeëndertig seconden je van alle angst bevrijdt? Nee. Het betekent dat je je dag begint met bidden en dat je de hele dag door blijft bidden. Bid terwijl je rijdt. Bid op je werk. Bid voor je lunchpauze. Bid wanneer je dat moeilijke telefoontje krijgt. Bid wanneer je ergens door teleurgesteld bent. Bid wanneer er verrassingen komen. Bid wanneer iets lukt. Bid te midden van pijnlijk nieuws. Bid zonder ophouden - letterlijk. Je hemelse Vader, diep geraakt door je worstelingen, houdt ervan als je tot hem komt en om hulp vraagt. Hij staat klaar om bij te springen. Nodig hem gewoon uit om het te doen.

Vrijdag 16 maart

'Uw wil te doen... verlang ik...' (Ps. 40:8)(NBV).

Gehoorzaamheidstraining.

Billy Grahams vrouw, Ruth, schreef: 'Ik zit vanavond op de veranda, onze oude Duitse herdershond aan mijn voeten. De donder rommelt in de verte. Als de onweersbui nadert, scheurt hij de voortuin in om die tegemoet te treden en fel de strijd aan te gaan. Is de bui voorbij, dan keert hij terug naar de veranda, ervan overtuigd dat hij hem heeft verdreven. Hij is een Duitse waakhond, zorgvuldig getraind in reddingswerk, aanvallen en gehoorzamen. Reddingswerk kan goed van pas komen in dit berggebied. Voor een opdracht om aan te vallen zie ik nog niet zo gauw een reden. Maar een goed getrainde hond kan vijandigheid voelen of een wapen herkennen (zelfs iets wat op een wapen lijkt), in welk geval iemand er verstandig aan doet zich niet meer te verroeren. Maar het is de gehoorzaamheidstraining die echte vreugde geeft. Stoppen, zitten, liggen, weggaan, zoeken, blijven, volgen. Een ongehoorzame hond is niet alleen lastig, hij kan ook een blok aan het been zijn. Gehoorzaamheid maakt een hond tot een vreugde. Is het heel veel anders met God en zijn kinderen? Ik ken mensen die getraind zijn in aanvallen. We zullen hun namen niet noemen - misschien ken je er een paar - maar ze zijn er bedreven in. Dan zijn er die getraind zijn in reddingwerk. (Ik zou het Leger des Heils in deze groep zetten.) En er zijn er die getraind zijn in gehoorzaamheid. Ik denk dat dit, méér dan iets anders, de Heer genoeg moet geven. Eenvoudige gehoorzaamheid; vreugdevolle, enthousiaste, onvoorwaardelijke gehoorzaamheid. Om met de psalmist te kunnen zeggen dat je er naar verlangt om zijn wil te doen, zou het hoogtepunt van training voor de christen zijn. Want dit is wat God het grootste plezier doet.'

Zaterdag 17 maart

'Als we door de wet rechtvaardig zouden kunnen worden, zou Christus voor niets gestorven zijn' (Gal. 2:21)(NBV).

Toon genade, want je hebt het zelf ook nodig!

Hoewel genade niemand een vergunning geeft om te leven zoals hij wil, heeft het veroordelende dat voortkomt uit het erop aandringen dat anderen volgens onze normen leven, onmetelijke schade aangericht. Chuck Swindoll schrijft: 'Wetticisme verspreidt een verlamdend gif, verblindt onze ogen, verzwakt ons en wekt trots op in ons hart. Liefde wordt overschaduwd door een mentaal klembord met een lange checklist die anderen de maat wil nemen. Al snel wordt vriendschap verbroken door een veroordelende houding en een kritische blik. En voordat jij concludeert dat jij niet schuldig bent, observeer dan eens je reactie wanneer je een andere gelovige ontmoet die niet denkt, handelt of zich kleedt zoals jij. Zelfs wanneer je denkt dat je verfijnd genoeg bent om je echte gevoelens te verbergen, komen ze naar voren in de ijzige blik en de 'heiliger dan jij' houding.' Jezus zei: 'Oordeel niet, dan zal er niet over je geoordeeld worden. Veroordeel niet, dan zul je niet veroordeeld worden. Vergeef, dan zal je vergeven worden' (Luc. 6:37). Een veroordelende christen doet alsof het uitblazen van het licht van iemand anders ervoor zorgt dat zijn eigen licht helderder schijnt. Maar het is niet waar. Paulus schrijft: 'Als we door de wet rechtvaardig zouden kunnen worden, zou Christus voor niets gestorven zijn.' En als iemand nu opzettelijk van zijn spoor afwijkt of zondigt? Dan zegt de Bijbel: 'Wanneer u merkt dat een van u een misstap heeft begaan moet u... hem zachtmoedig weer op het rechte pad brengen. Pas op dat u ook zelf niet tot misstappen wordt verleid' (Gal. 6:1). Wanneer jij op eigen gezag anderen gaat veroordelen - ontzeg je hen dezelfde genade die jij misschien nog nodig zult hebben voordat de dag voorbij is.

Zondag 18 maart

'... gingen Petrus en Johannes zoals gewoonlijk omstreeks het negende uur naar de tempel voor het middagebed' (Hand. 3:1)(NBV).

Hoe je mensen kunt helpen (1).

Op een dag gingen Petrus en Johannes zoals gewoonlijk omstreeks het negende uur naar de tempel voor het middagebed. Men had ook een man die al sinds zijn geboorte verlamd was naar de tempel gebracht; hij werd daar elke dag neergelegd bij de poort... om te bedelen bij de bezoekers. Toen hij zag dat Petrus en Johannes de tempel wilden binnengaan, vroeg hij om een aalmoes. Petrus... zei: 'Kijk ons aan.' De bedelaar keek naar hen op, in de verwachting iets van hen te krijgen. Maar Petrus zei: 'Geld heb ik niet, maar wat ik wel heb, geef ik u: in de naam van Jezus Christus van Nazaret, sta op en loop.' Hij pakte hem bij zijn rechterhand om hem overeind te helpen. Onmiddellijk kwam er kracht in zijn voeten en enkels' (v. 1-7). Let op twee dingen: 1) Wonderen gebeuren op gewone momenten. Deze man was waarschijnlijk geen onbekende voor Petrus en Johannes; ze liepen dagelijks langs hem heen. Maar deze dag was anders. Petrus zei: 'Kijk ons aan. Wij hebben het antwoord dat je nodig hebt.' Bovennatuurlijk geloof rees op in Petrus' hart, waardoor hij een gelegenheid zag om God te verheerlijken, en hij greep die gelegenheid aan. 2) Je moet voorbereid zijn wanneer je moment komt. Je kunt niet geven wat je niet hebt. Je kunt niet vertellen wat je niet weet. Je kunt niet delen wat je niet voelt. Vanuit een vacuüm kun je niet geven. Niets groots komt immers opeens tot stand; het kost tijd. Drie en een half jaar wandelen met Christus, luisteren naar zijn boodschappen en het zien van zijn wonderen had de apostelen op dit moment voorbereid. Net als de tien dagen die ze net hadden doorgebracht in de bovenkamer, waar ze werden vervuld met de heilige Geest. Dus het woord voor jou is vandaag: om mensen te helpen, moet je voorbereid zijn!